

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 11Co/426/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613205759  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2613205759.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľov: 1/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R. XXX a 2/ J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R. XXX, proti odporcom: 1/ ČSOB Leasing, a. s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zastúpený: Jozef Mészáros, advokát, advokátska kancelária so sídlom Jesenského 2, Bratislava a 2/ Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, advokátska kancelária so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, o vylúčení veci z exekučného konania, rozhodujúc o trovách konania, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 10. apríla 2014, č.k. 3C/43/2013-73, t a k t o

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovatelia sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 2/ náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,78 eur titulom trov právneho zastúpenia do rúk jeho advokáta do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporcovi 1/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľom uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 372,53 eur a odporcovi 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 eur, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia do rúk ich právnych zástupcov.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p., keď navrhovatelia dňa 26.03.2014 pred otvorením pojednávania zobrali svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadali konanie zastaviť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovatelia vzali svoj návrh späť bez uvedenia dôvodu a tak zavinili zastavenie konania. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia odporcu 1/ vo výške 372,53 eur (2x 61,87 eur za úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe + 1/4 úkonu právnej služby vo výške 15,47 eur - účasť na pojednávaní dňa 26.03.2014 + 3x 8,04 eur + cestovné 66,71 eur + náhrada za stratu času 6 polhodín po 13,40 eur + 20% DPH) a z trov právneho zastúpenia odporcu 2/ vo výške 167,78 eur (2x 61,87 eur za úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe + 20% DPH).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti trov konania podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia, ktorí navrhli uznesenie v napadnutej časti zmeniť a odporcom náhradu trov konania nepriznať. Uviedli, že skutočnosti, ktoré nastali, nezavinili, pričom návrh na vylúčenie veci z exekúcie podali preto, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXX pre obec D. R., k.ú. D. R., ako stavba -

rodinný dom s.č. XXX, stojaca na pozemku parc. č. XXXXX/X, ktorú v podiele 2/3-iny nadobudli rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 4C/83/2009-103 o nahradení prejavu vôle, že predávajúca uzatvára s kupujúcimi kúpnu zmluvu k predmetnej nehnuteľnosti, je zaťažená exekúciami na ťarchu predchádzajúceho vlastníka B. U.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2012 a vykonateľnosť dňa 20.05.2012. Uviedli, že ako vlastníci domu s.č. XXX sa nemôžu domôcť spravodlivosti, aby bol dom zapísaný do katastra nehnuteľností v ich prospech, pretože zápisu bránia exekúcie a súd predmetnú nehnuteľnosť z exekúcie nevytlúčil a konanie zastavil. Poukázali na to, že ako vlastníci domu s.č. XXX nie sú schopní niesť zodpovednosť za to, že samotné súdne konanie o nahradenie prejavu vôle predchádzajúcej vlastníčky trvalo tri roky, čo nemohli nijako ovplyvniť. Exekúcie B. U. boli zapísané ako ťarchy do LV č. XXX až po tom, čo podali návrh na súd na nahradenie prejavu vôle B. U., pričom nehnuteľnosť kúpili v roku 2008 a keďže B. U. s nimi odmietla podpísať kúpnu zmluvu, v roku 2009 podali žalobu na súd. Súd však rozhodol až v roku 2012 a exekúcia, v ktorej oprávnený je ČSOB Leasing, bola zapísaná do katastra nehnuteľností ako ťarcha až v roku 2012 krátko pred tým, než bol právoplatný rozsudok súdu č.k. 4C/83/2009-103. Až následne napadli ďalšie exekúcie proti povinnej B. U.. Poukázali na to, že do tejto situácie sa nedostali vlastným zavinením, bývajú v dome, ktorý kúpili a za ktorý riadne zaplatili plnú kúpnu cenu. Napriek tomu im súd priznal len 2/3-iny a to preto, že povinná B. U. nevyplatila 1/3-inu kúpnej ceny svojmu spoluvlastníkovi, nesvojprávne N. S., ktorý žije v ústave sociálnej starostlivosti. Priznaná náhrada trov konania je príliš vysoká a oni nie sú schopní ju znášať, pretože nemajú dostatočný príjem a jednak túto situáciu nezavinili. Uviedli, že navrhovateľ 1/ je invalidným dôchodcom, je zdravotne postihnutý a dôchodok má vo výške 228,30 eur a iný príjem nemá. Navrhovateľka 2/ má príjem z dohody o pracovnej činnosti vo výške 120 až 150 eur mesačne, a teda celkový príjem oboch navrhovateľov je 348,30 eur. Navrhli nepriznať odporcom náhradu trov konania podľa § 150 O.s.p., pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa považovali jednak výšku ich príjmu, z ktorého nie sú schopní trovy zaplatiť, ale najmä okolnosti, za ktorých podali návrh na vylúčenie veci z exekúcie.

K odvolaniu navrhovateľov sa písomne vyjadril odporca 2/, ktorý navrhol uznesenie v napadnutej časti potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Bol toho názoru, že prvostupňový súd vec správne právne posúdil, nakoľko navrhovatelia vzali svoj návrh na začatie konania späť v celom rozsahu v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu, a tak sami zavinili zastavenie konania. Trovy právneho zastúpenia boli uplatnené za úkony nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. Bol toho názoru, že v danom prípade nejde o dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bol dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Poukázal na tú skutočnosť, že navrhovatelia pred súdom prvého stupňa nepodložili svoje tvrdenia o nepriaznivej sociálnej situácii relevantnými dokladmi, ktoré by hodnoverne preukázali ich nepriaznivú sociálnu situáciu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 3C/43/2013 bolo vylúčenie vec z exekučného konania.

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľom uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 372,53 eur a odporcovi 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 eur, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia do rúk ich právnych zástupcov.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa o trovách konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Otázku vzťahu medzi ustanoveniami § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 O.s.p. je potrebné interpretovať ako vzťah medzi všeobecnou a špeciálnou právnou normou. Aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 je daná tam, kde je naplnená jeho hypotéza. Ak nie je naplnená, platí všeobecné ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c). Jedným z predpokladov použitia § 146 ods. 2 vyplývajúcim z jeho hypotézy je, aby účastníkovi, ktorý nezavinil zastavenie konania, vznikli trovy, ktoré by mu mal nahradiť účastník, ktorý zavinil zastavenie konania.

Pri použití ustanovenia § 146 ods. 2 je treba otázku, či účastník zavinil, že konanie muselo byť zastavené, resp. pre správanie sa odporcu bol návrh vzatý späť, posudzovať z hľadiska procesného výsledku. Je potrebné si uvedomiť, že nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý musí mať oporu v ustanoveniach procesného práva a nie práva hmotného. Preto tiež otázku, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, treba posudzovať len z hľadiska procesného výsledku. Ak by mal byť návrh vzatý späť pre správanie sa odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu, teda ak bolo navrhovateľom uplatnené právo splnené neskorším správaním sa odporcu bez toho, aby o veci meritórne rozhodol súd. Pritom medzi správaním sa odporcu a žalobným návrhom musí ísť o vecnú spojitosť.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Predpokladom použitia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania (konanie o určenie otcovstva, ak maloletý navrhovateľ nemal úspech) alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, ak odporca ako laik, v konaní o určenie právneho vzťahu, nemohol posúdiť zdravotný stav scudziteľa so zreteľom na jeho spôsobilosť na právne úkony). Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Pôvodné znenie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré obsahovalo iba terajšiu prvú vetu ustanovenia, bolo s účinnosťou od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) doplnené o ďalšiu vetu, podľa ktorej súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ustanovenie rozširuje prvky, ktoré majú účastníkov viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Novela účinná od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) tým výrazne zmenila dovtedajšie chápanie predmetného ustanovenia, v ktorom pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania prevládalo najmä skúmanie majetkových, sociálnych, osobných a ďalších pomerov všetkých účastníkov konania a až následne skúmanie okolností, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.. Na rozdiel od toho, nové ustanovenie § 150 ods. 1, druhá veta O.s.p. ako prioritné hľadisko uvádza správanie sa účastníka v konaní.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že navrhovatelia sa podaným návrhom na začatie konania domáhali vylúčenia veci z exekučného konania. Dňa 26.03.2014 pred otvorením pojednávania navrhovatelia zobrali svoj návrh bez uvedenia dôvodu späť a žiadali konanie zastaviť. Na základe toho súd podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. Správnym bol preto záver súdu prvého stupňa, že navrhovatelia zavinieli zastavenie konania, keď k späťvzatiu návrhu nedošlo v dôsledku správania sa odporcov. Dôvodným preto bolo o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p..

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by vo veci úspešným odporcom nemala byť priznaná náhrada trov konania a ktoré dôvody by mali spočívať ako v okolnostiach danej veci, tak aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. V prejednávanej veci odporcovia, ktorým náleží náhrada trov konania, od počiatku nesúhlasili s podaným návrhom, pričom uvádzali skutočnosti a dôkazy preukazujúce ich tvrdenia.

Z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania tak účastníkov konania, ako aj štátu vecne správne, s poukazom na čo odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi 2/ priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 46,78 eur s nasledujúcou špecifikáciou: 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 30,94 eur, 1x režijný paušál vo výške 8,04 eur a DPH 7,80 eur. Odporcovi 1/ súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na jej priznanie návrh nepodal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.